

saaledes, at vore Kunstnere ved det kgl. Teater i de forskellige Brancher ikke vare saa dygtige, at de kunde præstere noget ganske overordentligt, hvad jeg for Resten tror, at de ere, saa vil jeg indrømme, at for at skaffe Penge i Teaterklassen kunde det være heldigt at rekvirere, forskrive fremmede Kunstnere; men jeg vil sige, at hvis jeg var Kunstner ved det kgl. Teater, vilde jeg nødig se, at man kaldte fremmede Kunstnere ind for at dublere en Rolle og tog Brødet ud af Munden paa mig og hidrog til, at de fremmede Kunstnere fik det Bisald, som vore egne Kunstnere vel kunde fortjene. Det kan ikke være saa overordentlig behageligt for det kgl. Teaters Kunstnere og Kunstnerinder at se fremmede Skuespillere og Skuespillerinder blive engagerede for længere Tid for at forrette den Gerning, de undertiden længe have haft Længsel efter at udrette, da de dog, naar alt kommer til alt, kunne udrette den til det danske Publikum og Hovedstadens fulde Tilfredshed. Det gælder blot om at saa det ordnet saaledes, at Kunstnerne ved det kgl. Teater kunne komme til at agere med Liv og Lyst; naar Boretagsellen af deres Interesser sfer under en human og kyndig Oberledelse, saa er jeg overbevist om, at Teatret vil være mere indbringende eller mindre Udgift bevirkende for Statskassen end nu. Hermed vil jeg ikke sige, at jeg ikke vil bevilge det, som Mindretallet gaar med til, tværtimod vil jeg i den Retning holde mig til det Parti, hvortil jeg hører. Det er den ene Grund; men den anden Grund er, at jeg er overbevist om, at selv om man fik en anden Ledelse, vilde det være temmelig ugørligt — hvis man ikke gif til en saadan Foranstaltning som den, det ærede Medlem fra Langeland omtalte — for en anden Teaterchef aldeles at gøre enhver Hjælp fra Statskassen unødvendig. Det tror jeg ikke paa. Da det er et sørgeligt Faktum, at der skal Hjælp til, kan jeg lige saa godt som Mindretallet være med til at stemme for denne Hjælp, da dog Statskassen maa betale. Jeg vil lægge den ærede Kultusminister meget paa Sinde at se at saa Frugt af den Kommission, for hvilken han er Præses; men jeg vil udtale min Frygt for, at saa længe den nuværende Teaterchef er Formand i de forskellige Udvalg, vil det vistnok ikke, da han er gammel og svag, kunne bringes til et Resultat. Altsaa, endnu en Gang vil jeg give min bedste anbefaling for, at Spørgsmaalet tages op om en forandret Ledelse af det kgl. Teater.

M. Madsen: Det er det ærede Medlem fra Langeland, som kalder mig frem en Gang endnu. Det er dog ikke for den Bombe, han beskylde mig for at have affyret mod det kgl. Teater. Jeg vil for Resten tilstaa, at hans sidste Afhøring forekommer mig frygteligere end den, som jeg anbragte. Det lod til, at det ærede Medlem fra Langeland vilde berolige mig med Hensyn til Bevillingen til Forfatteren K. Larsen. Jeg er her i det mærkverdige Tilfælde til en vis Grad at være enig med det ærede Medlem fra Langeland — det er ikke saa ofte — men saaledes er det her med Hensyn til det kgl. Teater og med Hensyn til denne Bevilling; men jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Langeland vistnok tager fejl, naar han siger, at vi kunne være ganske trygge for denne Bevilling, da den ikke blot er indstillet fra Kultusministeriet, men ogsaa af Udvalget. Hvis det ærede Medlem vil henvende sig til Finansudvalget og sine gode Venner der, er jeg sikker paa, at det vil vise sig, at det har fundet Sted her, som sædvanlig finder Sted, og da man er bleven enig om at indstille dette, anser jeg mig ogsaa for forpligtet til i dette Tilfælde at stemme for Bevillingen. Jeg er ikke ganske ubekendt med denne Forfatteres Tilværelse; jeg har læst nogle Ting af ham som „Kvinder“ og „Vre“ og lignende, men jeg kan ikke som det ærede Medlem godkende, at disse ere tilstrækkelige til at give ham Udgang til at blive præmieret af Staten. For saa vidt deler jeg Opfattelse med det ærede Medlem fra Nissens (Berntsen), og for saa vidt kunde det være passende, naar det ærede Medlem fra Langeland kaldte mig det ærede Medlem fra Nissens' Stalbroder. Det er ikke paa alle Punkter, at jeg kan modtage en saadan Kompliment. Jeg vil derfor gøre opmærksom paa, at naar jeg stemmer for denne Bevilling, er det ikke, fordi jeg har sølt mig overbevist om den enorme Betydning, som denne Forfatter allerede har for Landet. Jeg har forstaaet det saaledes, at der er sluttet en Slags Allord som sædvanlig, hvorved nogle af Højre og nogle af Venstre skulle have deres Præmier, og da mit Parti er gaaet med dertil, er jeg selvfølgelig ogsaa. — Jeg vil endnu med et Par Ord omtale Bevillingen til Grønland. Jeg har oprindeligt været af den Anskuelse, saaledes som flere andre, at dette ikke kunde kaldes Spar-sommelighed; men jeg maa tilstaa, at efter den højtærede Indenrigsministers Tale i Gaar finder jeg mig foranlediget til at stemme for disse Bevillinger.